"Sacerdot és ésser un altre Crist, no un Crist retòric ni ideal ni romàntic sinó un CRIST REAL, això és, sacerdot sacrificat fins a la última gota de la seva sang, fins a l'últim trog de la seva salut: viure morint...pels altres".
Dr. TARRES

vinculum

Nº 4 Barcelona, 12 de Agosto 1950

EDITORIAL

A muerte y asunción gloriosa a los cielos de N. Madre Santísima es para el sacerdote y el seminarista una estela de luz.

Si un espíritu sacerdotal que ha vivido exclusivamente para Dios y para las almas, aun entre los más acerbos dolores de la enfermedad y de la agonía, se olvida de todo y se siente atraído por el imán irresistible del amor hacia los abismos de la divinidad, ¿Quien será capaz de comprender el peso de ese mismo amor el el corazón de María? Los éxtasis de una santa Teresa de Jesús, los seráficos ardores de un S. Francisco, las locuras de amor de Sta. Mª Magdalena de Pazzis, las visitas celestes de Sta. Catalina de Sena, los desposorios místicos de las almas privilegiadas del Señor son una tenue sombra en comparación con los raudales de luz que inundaron el corazón de la Madre de Dios.

El pecado con todas sus consecuencias nada pudo contra Ella y si en los inescrutables designios de Dios cupo que, a semejanza de su Hijo, estuviera sugeta a los dolores y a la muerte, esto fué así, porque como nueva Eva, tenía que seguir en todo al Nuevo Adan obrador de nuestra Redención.

La muerte y la corrupción no reinaron en María sino que, triunfando plenamente de ellas, fué trasladada en cuerpo y alma al cielo. Así lo creemos con toda la Iglesia y esperamos profesar esta verdad como dogma de Fe cuando hable el Magisterio Supremo.

María en el misterio de su Asunción es para las almas sacerdotales ideal sublime. Ella vivió entre los hombres, atravesó este mundo permaneciendo immune de su corrupción. Cuidó de la naciente Iglesia y de las necesidades del prójimo con la mirada fija en el cielo. Allí estaba el imán de sus amores, por eso, al soltarse los vínculos que la unían a la tierra voló a su Centro de atracción.

Trabajemos para orientar nuestra vida y nuestros ideales segun la estela luminosa que nos marca nuestra Madre en el misterio de su Asunción.

El Quart Misteri de Glòria.

P. Tena, Dc.

Un misteri...i un misteri de glòria...i el quart misteri de glòria. Tot això és la Assumpció de la Mare de Déu.

Voleu un misteri més gran que una criatura pujant amb cos i ànima al cel? Una criatura i no pas Déu. Veient pujar el Crist encara ho comprenicm recordant la unió hipostàtica i comprenent que la Dolorosa Passió reclamava aquell triomf. Mes veient pujar la Verge Maria...sí, també ho entenem un xic, però hem de confessar que no penetrem en el misteri. I no obstant em

(Continua en la pàg. 5)

VNA VISITA AL DR TARRÉS

POTSER no ens el deixerán veure. Aquesta era la pregunta que ensfem tot dirigint-nos a la Clínica de la Mercè.

Temerosos de la negativa arribàrem a la entrada del sanatori, no hi havia ningú. Doncs avant. I així, sense obstacles, caminarem fins la porta de l'habitació del Dr. Tarrés. Truquem i ens obra la germana que el cuida.

-Podríem veure al Dr. Tarrés?

-Sí, passin, però no el fassin enreonar massa.

Entrem; la germana ens ha deixat sols amb el malalt. El seu especta impresiona de debò; palidíssim com un cadàver, els ulls enfonsats, la mirada poc segura...

Avui no ens coneix; ens ha de preguntar el nom. Després diu:

-Demaneu al Senyor que em dongui fortalesa i paciencia.

Li diem que hem anat a Roma i que allà, als peus de la tomba del seu patró Sant Pere, hem pregat per ell.

Ens dóna les gràcies amb un moviment de llavis, després font un esforç diu:

Jo també en recordo dels seminaristes; m' enrecordaré també després...

Li costa el parlar; creiem endevinar el seu pensament, li diem:

- Dr. Tarrés, procurarem ser aquells sacerdots sants i heroics que fan falta a la nostra Diocesi.

Complagut fa que sí amb el cap. Ho hem endevinat. Diu:

- Sí, és necessari...

Estem neguitosos, tenim por de cansar-lo. Està fatigat; cada paraula que diu li costa un esforç, malgrat que per sentir-lo hem d'atancar-nos quasi als seus llavis.

Volem doncs despedir-nos; ho fem, més ell diu:

- Encare no. Espereu-vos.

Permaneix uns minuts amb els ulls tancats sense dir rés. Això ens fa pensar que li hagi agafat alguna cosa. I quan ja pensem cridar a la germana, obre ells ulls; ens mira i volguent parlar-nos molt, molt, però donant-se compte que no pot, sintetitzant ens diu:

- Sieu fidels a la vostra vocació.

Una vegada al carrer, apenes gosem parlar. Ha sigut una impressió que ens durarà.

Un de nosaltres fa notar que pot ser son les seves últimes paraules dites als seminaristes.

¡QUIN GRAN I SANT SACERDOT!

- Narrator -

El Instituto San Eugenio

Como delicada atención hacia su ciudad natal - la Urbs aeterna - y hermancia todo el orbe católico, Pío XII mandó publicar, en el día aniversario de su ordenación sacerdotal, el Motu Proprio " Quando quidem templum ". Así fundaba en Roma la Parroquia de S. Eugenio, erigiendo además, en su vecindad, un Instituto Pontificio confiado al mismo patronazgo celeste y destinado al perfeccionamiento de los jóvenes presbíteros en orden al apostolado.

Refiriéndose al nuevo Instituto el Papa resalta la importancia frecuentemente decisiva para toda la vida de los primeros años de ministerio.

Hoy en día la formación recibida en el Seminario, aunque básica y por tanto imprescindible, noes del todo suficiente. Al salir de él no se está siempre preparado para atender adecuadamente a las almas y afrontar con éxito los ataques de los enemigos de Dios.

La sabiduría popular enseña como fruto conjugado de sentido común y experiencia secular, que " el umbral es la montaña de la tierra" y que de ordinario "quien bien empieza bien acaba". De hecho, es frecuente que el nuevo sacerdote, al establecer por vez primera contacto con las dificultades que el mundo [illegible] al apostolado, se sienta dolorosamente inferior a su elevada misión. Más de una vez, sin duda, habrá que atribuir a no haber orientado estos primeros pasos la vida desilusionada de algunos que "arrastran" su sacerdocio por los caminos de la vida.

Esta institución, señala el Papa, no representa una novedad en la Iglesia: Ya S. Felipe Neri, S. Carlos Borromeo y en el s. pasado, S. José Cafasso fundaron asociaciones para el [illegible] adiestramiento del clero joven.

He aquí en resumen lo que el Motu Proprio dispone para reglamentar las

actividades del nuevo Instituto:

I El Rector será elegido por el Papa,

II Los neo-sacerdotes de Roma residirán en él durante cierto espacio de tiempo para ejercitarse no solamente en la virtud mas también en el sagrado ministerio y métodos modernos de apostolado.

III Aprenderán los peligros y necesidades de nuestros tiempos y el modo de responder a ellos.

IV Harán práctica de oratoria eclesiástica y catequesis en las parroquias.

V Asesorados por maestros competentes se les ejercitará en la gestión y administración de los servicios parroquiales.

VI Vivirán en comunidad para sacar de este género de vida los grandes bienes espirituales que trae anejos.

Hasta aquí el "Quanto quidem". Así piensa y desea el Vicario de Jesucristo.

Como punto final irá bien consignar la noticia de que el Sr. Arzobispo de Valencia inauguró, el año pasado, el "Convictum Eclessiasticum Soti. Eugenii pp." cuyo objeto es idéntico al del citado Instituto de Roma.

M. C. C. (2º de Teología)

Amb Mn. Misser

En els límits ja de la nostra Barcelona voltadade camps, tocant a la carretera de França i de St. Adrià, s'aixeca la parròquia de suburbis, Santa Simproniana i Julian.

Hem trobat Mn. Misser atrafagat en la traducció d'una obra alemanya de liturgia que aviat veurem en els aparadors de l' "Herder". Ens ha rebut d'auqella manera que ho fan els sacerdots que senten intimamentla unió amb els demés germans seus.

Abans d'entrar a la rectoria que s'aixecapetita i acabada de construir al costat de l'església, donem una mirada a les obres de la nova església. Ara la part de l'esglés a qui hi ha edificada i quen és actualment la que funciona, serà el presbiteri d'una església romànica tiranta basílica, - obra de gust liturgic i artistic.- Al devant van aixecant-se els arcs de la nova església, que petitme de les obres creiem que aviat la seva total construcció serà un fet. Al costat de l'església i comunicant amb ella s' hi aixecarà aviat un col·legi per capacitat de mil nois, dirigit pels benemerits P.P. escolapis. Dona gust escoltar a Mn. Misser tot esplicant els seus projectes, que més que a poc a poc van realitzant-se. De veritat aquí hi ha pasta de apòstol.

Ja sentats dintre la rectoria i després d'haver admirat la magnífica biblioteca de Mn. Salvador on abunden els llibres alemanys em fet a Mn. Misser la següent pregunta:

-Què esperen els nostres temps dels seminaristes ?.

-ABNEGACIO: costa de trobar sacerdots que vagin allà on no va ningú i que arrepleguin el que els altres deixin.

-...

Això no s' improvisa; ja es porta de seminarista. Això és Evangeli: amor al lloc on no va ningú...

-...

Cotitza poc l'abnegació entre nosaltres per desgràcia. Si se li donés més valor no costaria tant.

Una altra cosa vull dir-vos: el qui val és l'apòstol. Hi ha qui cotitza el capellà perqla parròquia que té, i el que val és el sacerdot i no la parròquia.

Finalment una cosa molt important: nosaltres seriem invencibles si ens unisssim. La falta de companyerisme en ello que és sacerdotal és la nostra derrota. Com s'explica que un sacerdot amant de la Litúrgia no comprengui el seu germà que es dedica a la Missiología?...

I aquesta falta de companyerisme ve també des del Seminari.

Son moltes les coses que ens ha dit Mn. Misser i éslamentable que perxs ser inexpert enl'art del periodisme no sapiguem fer-ho millor.

Al despedir-nos de Mn. Misser ens ha dit tot apretnat-nos les mans: l'apostolat és fruit d'una gran vida interior i d'una gran mentalitat sacerdotal.

NARRATORV

N È C R O L O G I C A S

Ahier viernesfalleció la madre de Mn. martinez y hermana de Mn. Monfort. Hoy a las cuatro recibirá cristiana sepultura. Descanse en paz.

MÉS SOBRE LA CONCENTRACIÓ D'ASPIRANTS

Des nous alicients de la Concentració d'Aspirants, el dia 20:

Primers: Mossèn Garcia-Die, Conciliari Diocesà dels Aspirants, ens ha promès la seva assistència.

Segon: Hi haurà puntuació entre els Centres, d'acord amb la següent "tarifa":

Assistència a la Concentració	5 punts
Portar pilota de ping-pong (1 per Centre)	10 "
Conducta (col.lectiva del Centre)	0-10 "
Participació als jocs	2 "
Guanyadors dels jocs	4 "
Preparació de xistos i cançons	0-6 "
Observació	0-5 "
Portar el Rosari a sobre (per individu)	2 "

Heu'm aquí l'elenc dels jocs:

Al matí: Terra i mar - Grups - Espardenyeta - Barrera del silenci - Tres passes - Carreres de sacs - Zum, zum, zum - Pedres - Mahons - Tamburella.

A la tarda: Llaminers - Croc - tap - Domini del riure - Contraris - Adagis - Joc d'atenció.

RECORDEU...

... de portar cada Centre una pilota de ping-pong.- De portar cada seminarista el seu dinar i esmorzar i berenar per la gana que tingui.- La cantimplora.- Que cada aspirant porti un mocador net, per als jocs.

I ... fins al dia 20, si a Déu plau.

DEL CURSET...

Fou el dia 20 quan començàrem el curset d'estiu que a tots els que hi anàrem ens omplí de salut, optimisme i noves forces per a viure dignament la segona part de les vacances. Com altres anys, tingueren cabida a l'anglès els teòlegs i francès els filosofs, amb el Germà Estanislau. El Sr. Sànchez Parra obrí el cercle de conferències amb els seus exercicis de la impostació de la veu. Al mateix temps, el Rnd. P. Puig S.I. va donar-nos tres conferències, dissertant sobre l'energia atòmica, la bomba atòmica i la d'hidrògen, i la pluja artificial. Aprofitant el que el Rnd. P. Roldán ns pujà fins el dia 2 d'agost, el dia 30 tingueren el Recés espiritual. A més, el dia 29 celebràrem el dia de Reparació amb Exposició del Santíssim Sagrament, plàtica pel Rnd. P. Murall i vetlles fins a les 10 del vespre, en que el pare espiritual ens fé una plàtica i finalitzà amb la Reserva. El Rnd. P. Ruiam S.I. ens donà quatre conferències de tema polèmic. No faltàren el Dia Missional, amb la seva tòmbola, en què obtingueren la suma de 3.000 ptes., ni els dies d'Acció Catòlica i de la HOAC, ni la V Olimpiada. Així mateix, rebèrem la visita del Sr. Bisbe i altres senyors, com son el Prefecte d'Estudis de Tenerife, el Centre Catòlic de Badalona, el Dr. Camprubí i el seu germà; el Professor "Cartex ?", el Dr. Batallèr, el Dr. Tusquets, etc. El dia 23, els cantors anàren a Tiana, i el dia 31 a la Missa Nova de Mossèn Queralt. Els vespres, molt animats, ja pel cine, ja pels pallassos, o bé pels Minyons de muntanya i altres elements. Solo ens manca recordar el molt que disfrutàrem i el breu que trobàrem la nostra estada a la Conreria. Finalment, des d'aquestes pàgines, donem les més afectuoses gràcies al Sr. Rector i Superiors, que tan bé ens sapigueren fer passar aquests dies i per nosaltres es prengueren tant d'interès.

J.A.R.

RETORN DE VIATGE

Avui ha retornat al Seminari el nostre senyor Rector.

EL NOSTRE CATECISME durant l'estiu no està mort, ni molt menys. Cada diumenge vénen uns quants aprenents de la nostra obra post-catequística, i tots els dies, a la tarda (sobre tot, els diumenges) ve la quitrilla, que son degudament atesos per la Comissió permanent de Catequistes. I encara queda temps per a fer excursions, que es veuen bastant concorregudes.

NOTICIARI

⊙ S'espera que aquest any l'aplec d'espirants que tindrà lloc el dia 20 del corrent superarà, però molt, a tots els anys precedents.

⊙ Ens han comunicat que els senyors Mns. Cols, Coll i Sentis els hi ha agradat tan el curset que hi fant repetida.

⊙ Han agafat el tren de Burgos (després tornaràn) els nostres companys Chesa, Trav, Conill, Estevo i Pelegrí a fi d'asistir al curset missional. Aquests també repeteixen però amb quelconn de varietat.

⊙ Sabem que uns senyors que permaneixen encara en el incognit, estan preparan les maletes per trasladarse al curset de Sociologia que tindrà lloc a Salamanca.

⊙ De tant en tant arriben a la nostra direcció escuses dels nostres radactors com les seguents: No puc enviar article. stop. assisteixo a un casament. stop.

⊙ Al entrar aquest número al multicopista s'estan fent els ultims preparatius del curset HOAC que tindrà lloc al Seminari els dies 16 al 20.

⊙ Al'escriure aquestes línees tenim a les nostres mans les pàgines nº 2, 3 i 4 del present número de VINCULUM, acabades de sortir del multicopista. Tot reconeixent que estan molt mal escrites a màquina i preguem als nostres lectors que més que a nosaltres donguin la culpa als "trastos" que tenim a la nostra disposició.

CRONISTES

(Ve de la primera Pàgina)

QUART MISTERI DE GLORIA per Mn. P. TEMA

L'Evangeli hi ha dues frases que substancialment ens ho espliquen: Qui mihi ministrat me sequatur, et ubi sum ego illic et ministri mei erunt. La Verge Maria fou el "minister" el diaca de Crist. Per això Ella deu estar el Crist. L'ànima, però, i el cos? El cos en l'ordre de primicies dins la universal vivificació en Crist. Mort sí però no corrupció del sepulcre Així ho vulgué Crist per la seva Verge-Mare. Un misteri...

I un misteri de glòria. Si quis mihi ministraverit, honorificavit eum Pater meus. Altre vegada ens cal mirar en visió diaconal la Assumció de Maria. Si el Pare la glorifixca es precisament perquè fou la Mare del Verb encarnat perquè el servir en lo que Ell necessitava per a poder apareixar en el ytemps, perquè fou la "Ancilla Domini". Mes la glòria d'aquest misteri no es redueix pas a la Verge Maria solament, sinó que es' esten a totes les pures creatures . Es unanaturalesa humana simplement sense cap unió substancial amb la divinitat, la que és glorificada. I en aquesta naturalesa humana concreta hi és glorificada la naturalesa humana abstracta. La Resurrecció i Ascensió de Crist eren penyores de la nostra futura resurrecció y glorificació, però la Assumpció de la Mare de Déu es per aquesta esperança cristiana el comens de realització en els menbres de la glòria que precedi en el Cap.

Per això l'Assumpció de la Mare de Déu es el quart misteri de glòria. Abans de l'Assumpció de Maria calien La Resurrecció i l'Ascensió del Crist i la vinguda de l'Esperit. Són els tres primers misteris de la glorificació del Crist i nostra, i són, per tant, els misteris que ens porten la glòria del quart misteri. Abans de la Resurrecció de Crist no hi havia vivifivació en Crist: primitiae Christus. Abans de l'Ascensió, Crist no ens havia preparat encara un lloc a la vora del Pare; encara no teniem lloc en el espectacle de la visió beatifica. Abans de la vinguda de l'Esperit encara no estaven confirmats els deixeples. Però després dels misteris de glòria del Crist i de l'Esperit, ja segueixen els de la Verge Maria. l'Assumpció de la Mare de Déu: solemne imitació i reproducció del triomf de Crist i consoladora visió de la nostra final glorificació.

.....

(Segueix)

I nosaltres "comunicantes et memoriam venerantes in primis gloriosae semper Virginis Mariae"... oferirem durant aquesta octava el santi Sacrifici recordant la passió i glorificació de Crist font i resum de tota glorificació i ens recordarem mutuament encomanant-nos a la intercessió de la Mare de Déu, que a dalt el cel encara continua fent de dona de la redempció subjectiva. I completarem els misteris de glòria.

> DE TOTS ES SABIGUT QUE EL DIA 16 D'AQUEST MES CELEBRAM LA SEVA ONOMÀSTICA TOTS ELS JOAQUIMS, QUIMS I QUIMETS. NOSALTRES DES DE LES COLUMNES D'AQUEST ACREDITAT PERIODIC, EX CORDE FELICITEM ELS NOSTRES COMPANYS QUE ES QUIMETS, QUIMS I JOAQUIMS!

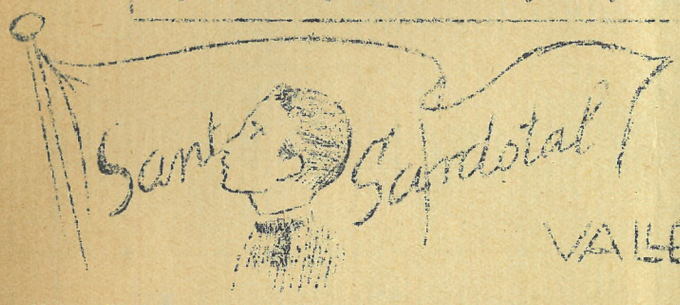

GRAN JORNADA SACERDOTAL

VALLÈS ORIENTAL - MONTSENY

UNA GRAN JORNADA SACERDOTAL QUE TINDRA LLOC A L'AMETLLA DEL VALLES S'ANUNCIA PEL DIA 4 DE SETEMBRE!
TOTHOM QUEDA CONVIDAT

HI ASSISTIRAN MN MATLLE, EL DR ALTES, MN VENTOSA
EL PROGRAMA DETALLAT EN EL PROXIM "VINCULUM".

Cartas al Director

Sr. Director de VINCULUM

Molt distingit Senyor: Quatre ratlles contestant a un article anomenat "Sera verdad" que aparegué en el nº 2 d'aquest acreditat periòdic. Escric: Mn. Joan ha arribat al poble. Mn. Joan fa el despatx. Mn. Joan ensenya Catecisme. Ho fa tant bé que els "nanos" volien fer la classe diaria. Mn. Joan els ho ha concès. Mn. Joan segueix defensant la necessitat de què es dongui glòria a Déu - de portar el Misteri de l'Esglesia - en el teatre, cinema, esports, excursionisme, etc. El que no comprengui l'esperit de Mn. Joan, home molt ben orientat, que no si casi però que tampoc el critiqui. Sempre va bé pensar mirant-se a un mateix allò de què "stultorum infinitus est numerus".

Bé, Senyor director, gràcies per la seva amabilitat; sempre seu R. P.

U L T I M A H O R A : Noticias frescas de Teruel: Nos comunican nuestros compañeros Terolenses que estan disfrutando de un estupendo e interesante Cursillo en la ciudad de Albarracin.

Nuestro conocido compañero Cano ha dejado de habitar en los vetustos muros de nuestro Seminario para trasladarse a la muy noble e hidalga ciudad de Segovia.

NOTA BENE: Continuació d'un Curset ortogràfic.

Exprofés pels ex-alumnes de Mn. Balau, els nostres mecanògrafs han disseminat aci i allà algunes faltes d'ortografia en el present número de VINCULUM. Els exemplars es poden enviar, corretgits, a les oficines de la Redacció, Direcció, Administració i Tallers de VINCULUM.

Si us interessa algun exemplar de la magnífica Biblioteca de d'Autors Cristians -- alias BAC -- amb el acostumat descente del 25% poden dirigir les seves peticions a Mn. J. Mª MAS, en el Seminari.

-Recordeu-vos d'encomanar a Déu els nostres malalts.

-Mn. Ribes de ley. ens recorda una vegada més que li porten noticies referents al martir Ilm. Dr. Irurita.